

PĚKNĚ OD ZÁKLADŮ

Už jste se možná, vážení a milí, někdy setkali s přípravou na stavbu nějaké důležité budovy. A jistě pro vás není tajemství, že každá stavba začíná, jak se říkávalo, pěkně „od podlahy“, přesněji řečeno od solidních základů. Však o nich čteme i na mnoha místech Písma – nemusím vám připomínat podobenství o domech na skále či na písku.

Pravděpodobně jste se také doslechli o tom, že u těch opravdu důležitých staveb hraje svou roli takřčený „základní kámen“. Kladení základního kamene bývá slavnostní událost, které se mnohdy zúčastní řada osobností veřejného života – tak tomu bylo například před sto padesáti lety při kladení základního kamene Národního divadla, na němž mělo podíl více než čtyřicet představitelů tehdejší české společnosti.

Možná ale nevíte, že základní kámen má svou roli i při zahájení stavby kostela a že tato událost se koná v režii místního biskupa, který má k dispozici vlastní liturgický obřad. Pojďme se na tuto „stavební“ bohoslužbu podívat.

Vydejme se na cestu!

Začít můžeme průvodem na nějakém vhodném místě, odkud biskup s ministranty, kněžími a jáhny vyrazí směrem ke staveništi. To vůbec není špatný nápad – tím totiž také

lépe vynikne důraz na církev coby Putující Boží lid. Ovšem můžeme začínat až na staveništi samotném nebo v jeho těsné blízkosti.

Tak či onak biskup zahájí bohoslužbu znamením kříže, pozdravem a modlitbou. V ní zaznívá několik důležitých slov, která mají vztah k tomu, jak chápeme církev. Je to zmínka o církvi coby chrámu postaveném na základech apoštolů, o tom, že Kristus je v této stavbě úhelným kamenem, a o našem putování do nebeského Jeruzaléma.

Úhelný kámen – co to vlastně znamená? Kým tedy je pro nás Kristus? Záleží na tom, jak tato slova Písma překládáme. Může to být náročný kámen – takový, u něhož se setkávají nosné stěny. To nám připomíná, co je v křesťanství zásadní – nebo spíše kdo je v křesťanství zásadní. Můžeme mít na různé problémy různé názory – a to samo o sobě není špatně. Ale setkat se musíme u Krista. Co od Krista nevyčází a ke Kristu nevede, míjí se s křesťanstvím, ať se to tváří sebezbožněji.

Anebo také může být tímto úhelným kamenem tzv. „klenák“, totiž nejdůležitější kámen klenby. V něm se potkávají jednotlivé oblouky. To je ten kámen, díky němuž drží celá konstrukce pohromadě; a uvolní-li se, všechno se rozsype a rozpadne. Tak je tomu i s Kristem a s námi – bez něj se všechno rozpadá.

Už jsme na místě?

Vlastní ukládání základního kamene přímo na místě stavby může pokračovat. Svou zásadní roli v něm hraje čtení Božího slova, ze

Starého či Nového zákona a zvláště z evangelií. Uslyšíme už zmiňované texty o domě na skále či o kameni, který stavitelé zavrhlí, ale on se stal kamenem náročným.

Následují dvě žehnací modlitby. Jedna je určena staveništi – ovšem zcela správně vyprošuje požehnání nikoli kusu země, nýbrž lidem, kteří „přispěli svými dary nebo svou prací k přípravě místa pro stavbu“ Božího chrámu. Druhá modlitba je už soustředěna na vlastní základní kámen. Ovšem i v ní zazníávají slova žehnání pro Boží lid: „Požehnej také tomuto společenství věřících, kteří jsou živými kameny chrámu církve.“

Také závěrečná modlitba se vztahuje k lidem přítomným i k těm, kteří se v budoucnu na daném místě setkají – ať už při práci na stavbě, ať už při společném slavení v novém kostele. Biskup zde totiž prosí dobrého Boha o pomoc k tomu, abychom byli „stále dokonalejším chrámem tvé slávy až do dne, kdy se na nás dílo tvé milosti dovrší a budeme přebývat v nebeském městě Jeruzalémě“.

Vidíte a slyšíte? Tím chrámem jsme vlastně my. Každý z nás má své místo ve stavbě Božího chrámu, kterým je církev. A v odpověď na otázku „už jsme na místě?“ můžeme říci: Ano – i ne. Jsme Božím chrámem tady a teď, ale ještě jsme stále na cestě do nebeského království. Ještě stále putujeme. Ještě stále rosteme a dozráváme. Ještě stále v nás dílo Boží milosti působí a pracuje.

Šťastnou cestu přeje

otec Zdeněk Držtka

Foto: bongiozzo, photoaliona

MĚSTO MRTVÝCH

SEN

KRESBA: CZIVA
TEXT: ZBĚHNĚK PAVLENSKÝ

Adam a Dominik se vydali na výlet do Černobylu. Půjčili si na to Teslu Adamova táty. Ale v opuštěném městě Pripjat jim klíče od auta spadly do kanálu. Klukům se podařilo najít hackera, který umí auto otevřít. Ale netušili, že tím na sebe přivolají pozornost ukrajinské mafie.

